

Téma: Cesta viery v živote blahoslavenej sestry Jozafaty Hordaševskej

Cieľová skupina: 7. ročník

Kľúčové pojmy: život, cesta, cieľ, zasvätenie, láska k ľuďom a k Bohu

Cieľ témy: Vzhľadom na práve prebiehajúci Rok zasväteného života oboznámiť žiakov so životom bl. Jozafaty Hordaševskej, zakladateľky Kongregácie Setier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie a prijať do života nový vzor a skrze neho formovať svoj morálny život. Zároveň prehĺbiť v kresťanstve žiakov východnú spiritualitu a povedomie gréckokatolíka. Rozvíjať tvorivosť a zručnosť pri spracovaní nových informácií.

Kognitívny: Analyzovať život bl. Jozafaty, hľadať a prijať Boží plán v živote a skrze neho ostať verný Bohu a cirkvi.

Afektívny: Uvedomiť si dôležitosť modlitby ako posilu do každodenného života.

Psychomotorický: Na ceste života znázorniť dôležité udalosti a konfrontovať so svojim životom.

Metódy: výklad, dialóg, samostatná práca s pracovným listom

Formy: hromadná, individuálna

Pomôcky: učebné pomôcky (kniha a pracovný list), vyučovacie prostriedky (ikona s relikviou bl. Sestry Jozafaty Hordaševskej, knihy Celým srdcom, vytlačené pre vnútornú potrebu Kongregácie Sestier služobníc NPM).

Priebeh:

I. Úvod: organizačná časť hodiny, oboznámenie žiakov s témou a cieľom hodiny.

Modlitba: Otče náš

Uvedenie do témy: Cesta

Na tabuľu nakreslím cestu, na ktorej znázorníme rôzne životné symboly – na začiatok hviezdičku, kolísku, školu, auto, snubné prstienky, rodinu s deťmi, na konci krížik. Opýtam sa: Čo je to za cesta? Čo by ste o nej povedali? Každý by si mohol na túto cestu nakresliť vlastné symboly (napr. nie každý si založí rodinu), lebo život každého je jedinečný. Dnes sa pozrieme na cestu bl. Jozafaty Hordaševskej.

II. Hlavná časť:

Výklad s demonštráciou a prácou s pracovným listom:

Na tabuľu opäť nakreslíme cestu. Postupne na ňu budeme pripevňovať (samolepiacou hmotou) kartičky s nápismi zo života bl. Jozafaty (formát A5).

Počas výkladu žiaci pracujú s pracovným listom, do ktorého si vpisujú heslovité nadpisy.

1. nápis: *Diet'a*

Michaela Hordaševská (s. Jozafata) sa narodila v r. 1869 vo Lvove, na Ukrajine. V tamojšom chráme prijíma sviatosť krstu a myropomazania. Mala 4 starších a 4 mladších súrodencov. Otec Jakub Pukas pracoval ako stolár reštaurátor. Spolu s manželkou Kseniou všetky deti prijímajú v hlbokoj zbožnosti a dôvere v Božiu starostlivosť.

2. nápis: *Škola*

Michaelu ako 6 – ročnú zapísali do školy sv. Antonija. Už vtedy sa prejavili výrazné znaky zbožnosti a čnosti. So svojou sestrou Annou sa často hrávajú na pustovníčky a jedia korenky.

3. nápis: *Práca*

Základnú školu skončila s vyznamenaním, ale musí nastúpiť po práce vo fabrike na výrobu skla, aby pomohla rodine. V tomto prostredí sa osvedčuje ako svedomitá v práci a horlivá v náboženskom živote. Rada a spontánne, ak je to potrebné, učí katechizmus a často sa zúčastňuje cirkevných bohoslužieb.

4. nápis: *Sľub čistoty*

Michaela má 19 rokov, keď o. baziliáni dávajú duchovné cvičenia pre Lvovskú mládež. Spoznáva o. Jeremiáša Lomnického, ktorý sa stane jej duchovným vodcom a s jeho dovolením vo veku 20 rokov skladá súkromný sľub čistoty na jeden rok a neskôr ho obnovuje na ďalšie tri roky. Istý čas sa zaoberá myšlienkou vstúpiť do rehole k sestrám baziliánkam.

5. nápis: *Božie volanie*

Cez o. Jeremiáša dostáva ponuku stať sa spoluzakladateľkou a prvou sestrou služobnicou. Ako o tom neskôr píše, spočiatku sa toho zľakla, ale keď uvážila, aké veľké sú potreby jej duchovne opusteného národa, rozhodla sa pre službu Bohu v začínajúcej kongregácii. Bola to prvá kongregácia s aktívnym spôsobom života v gréckokatolíckom obrade. Michaela sa išla zaučiť k poľským sestrám feliciánkam do Žovkvi.

6.nápis: *Dom*

Po návrate z Poľska jej sestra Anna pomáha v navrhovaní a šití rehoľného rúcha, ktoré 24.8. 1892 v cerkvi sv. Onufria vo Ľvove slávnostne prijíma. Zároveň dostáva nové meno – Jozafata. Po obliečke odchádza do domu, ktorý v Žuželi pripravil o. Selecký – jeden zo zakladateľov Kongregácie – pre SsNPM. Tu sa pre dievačtá - kandidátky, stane predstavenou a učiteľkou. V novembri 1892 verejne skladá prvé rehoľné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti.

6. *nápis: Rehoľníčka*

Sestra Jozafata o rok otvára v stodole prvú materskú škôlku, ktorú vedie jej vlastná sestra Anna, rehoľným menom Arzénia. Všetky sestry spoločne dbajú o duchovné povznesenie národa – učia deti, ženy, starajú sa o chrámy a chorých. Mladá Jozafata vštepuje sestrám lásku k národu, uprostred ktorého vykonávajú misiu – nové domy vznikajú v Kanade, Chorvátsku, Brazílii... Všade, kde len môže, pomáha a organizuje sestrám duchoný život. Snaží sa dvíhať národ duchovne, morálne a kultúrne. V r. 1909 skladá doživotné sľuby.

7. *nápis: Kríž*

V r. 1914 nastupuje poslednú etapu svojho života. Začína sa jej choroba tuberkulóza kostí. Po dlhom a ťažkom utrpení ako 49 - ročná odovzdala dušu Bohu. Zomrela n sviatok Zvestovania, tak ako predpovedala. V tom čase mala kongregácia 400 sestier v 40 domoch. Na smrteľnej posteli vyjadruje túžbu po tom, aby sestry boli sväté. Jej životná duchovnosť bola zameraná na pravdu, čiže Boha. Prejavuje sa i pri jej poslednej modlitbe: Ježiš, Ježiš, chcem len teba! Ježiš, Mária, Jozef, vám oddávam svoju dušu!

8. *nápis: Blahorečenie*

Proces blahorečenia bol začatý v r. 1992 v Premysl, lebo jej ostatky boli uložené v Kristinopoli (neskôr boli prenesené do Ríma). Kongregáci pre správu svätých uznala najprv hrdinské čnosti s. Jozafaty neskôr zázrak, ktorý Boh vykonal na jej príhovor (uzdravenie z lupusu – nevylečiteľnej choroby krvi). V r. 2001 bola v Ľvove vyhlásená za blahoslavenú pápežom Jánom Pavlom II.

Tieto nápisy môžem použiť na nasledujúcej hodine pri opakovaní.

III. Práca s pracovným listom a aplikácia

Na základe názorne predvedenej cesty bl. Jozafaty, kde žiaci sledovali jej životnú cestu, si konfrontujú svoju doterajšiu cestu životom. Aplikácia uvedenej témy je konkrétne doplnenie údajov o sebe do rozdaných pracovných listov do jej spodnej časti. Dopĺňajú údaje o sebe, resp. o ceste viery vo svojom živote, napr. dátum a miesto narodenia, ako často a rád sa modlím, pomôžem druhým, ako často sa chodím do chrámu, rozprávam sa v rodine o

Bohu...

Hľadať, v čom by pre mňa mohla byť bl. Jozafata vzorom, motiváciou. Uvedomenie si, že patrím do gréckokatolíckej cirkvi, byť na to hrdý, nehanbiť sa za to.

Nechám priestor pre žiakov, kde môžu povedať, čo ich na jej živote oslovilo, v čom by si chceli zobrat' príklad.

IV. Fixácia: Krátke heslovité zhrnutie.

V. Zhrnutie: Vždy, keď prijímam sviatosti a modlím sa, Boh vstupuje do môjho života, aby mi pomohol prekonať životné prekážky a ostať Mu verným.

Zadanie domácej úlohy

Žiakov vyzvem, aby sa pri návšteve nášho chrámu v Humennom nezabudli pomodliť pri jej ostatkoch v ľavej časti chrámu.

Modlitba

Spoločná modlitba: Posledné slova bl. Jozafaty: Ježiš, Ježiš, chcem len teba!

Prílohy: pracovný list, osem nápisov

Použitá literatúra: *Celým srdcom. Sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie. Prešov 2002*